



JIMMY PETTERSONIN MATKASSA

Jimmy Petterson on mies, joka on lasketellut ehkä useimmissa paikoissa kuin kukaan muu. Hän kirjoittaa jokaisessa tämän kauden numerossa eksoottisista laskettelukohteista, joissa laskettelen tuoma jännitys ei todellakaan ole ainoa jännittävä asia.

Aspen on leuhkahko hiihtokeskus, jonka ilmapiirissä ja tunnelmassa voi vielä aistia sen kaivosteollisuuden aikaista historiaa. Crested Butte on kaivoskaupunki, jonka monet villin lännen lounas-ajan asuintalot ja rakennukset on muutettu lasketteluteollisuudelle soveltuviksi. Silverton on kuitenkin vielä kaivoskaupunki entisellään, vaikka siellä ei olekaan enää aktiivista kaivosta.

Teksti JIMMY PETTERSON Käännös JANNE HATULA

Silvertonin halki kulkeva valtatie on kaupungin ainoa päällystetty tie. Siellä täällä ympäri kaupunkia pysäköidyt lava-autot ja maasturit näyttävät melkein päälle liimatulta; hevoset sopisivat Silvertonin katukuvaan paremmin.

Ei todellakaan 24/7

Saavuin ystäväni Papin kanssa kaupunkiin viime pitkäperjantain iltana. Silvertonista ei löydy auki olevaa ruokapaikkaa; muutamat kaupungin ravintolat olivat sulkeneet ovensa aikoja sitten, huoltoasema oli jo kiinni, eikä siellä ollut myöskään pikaruokalaa tai ruokakauppaa.



Silverton on ihan oikea kylä Coloradon vuorten kätöksissä. Kylän korkeus on 2837 m.



Keskuspalveluita Silvertonin tyyliin.



Papi ja Anatol ihailevat Silvertonin kesytöntä vuorimaisemaa.



Kolmikkomme viihtyi pienpanimohenkissä after ski:ssä. Kirjoittaja virnuilee oikealla.

Papi onnistui ostamaan kaksi uudelleen lämmitettyä burritoa Avalanche-kahvilasta, jossa lattia oli jo mopattu päivän päätteeksi; paikalla oli kuitenkin kaksi työntekijää. Itse halusin nestemäistä illallista paikallisesta saluunasta. Pääruokanani toimi Bloody Mary, jälkiruokana Screwdriver ja palanpainikkeena lasillinen paikallisen pienpanimon olutta.

Grand Imperial 1882 –hotelli ja menneen ajan meininki

Astuessamme kynnyksen yli astuimmekin vuoteen 1882. Hotellin baarissa oli menossa pirskeet, joita säesti aito yhtye, mutta lähempi tarkastelu paljasti, että kyseessä oli enemmän villin lännen tanssisali kuin baari. Seinillä baaritiskin ympärillä oli kaksi suurta maalausta alastomista naisista, ja huoneessa kaikki oli peräisin vanhoilta kaisosajoilta.

Kuvasta puuttuivat vain tanssivat tyttöset ja pöydän ympärillä istuvat tyttösiä liehittävät parrakkaat kaivosmiehet. Sen sijaan sivuseinällä pyöri lasketteluleffa, ja muutamat paikalliset tanssivat rockibändin tahtiin.

Silverton ei ole varsinainen laskettelukaupunki

Silvertonin laskettelualue on liian pieni ja omalaatuinen muuttaakseen kaupungin ilmapääpiiriä tai vetääkseen puoleensa aitoja laskijoita. Laskettelumahdollisuudet ovat Coloradolle sitä, mitä La Grave on Ranskalle: hiihtohissi sijoitettuna erikoiseen maastoon – ei paljon muuta.

Erikoiset puitteet

Seuraavana aamuna ajoimme pitkän matkaa kuraista tietä pitkin, kunnes näimme vanhan hissini, joka nousi jyrkästi vuoren kuvetta pitkin; kyseessä oli pariskunnan Jen ja Aaron Brillin vuonna 2001 Mammoth-vuorelta tuoma Chair 15 -kierrätys-hissi.

”Ala-asemalta” löytyy päällystämätön parkkipaikka, kamiinalla varustettu telta – joka toimii päärakennuksena – sekä muutama vanha bussi. Yksi bussi toimii vuokraamona, kun taas kaksi muuta kuljettaa laskettelijoita rinteiden juurelta takaisin hissille.

Henkilökuntana parrakkaita kovan kaliiperin hiihtopumpeja

Henkilökunnasta kukaan ei ollut nähnyt partahöylää pitkään aikaan, ja kaikkien vaatetuksesta olisi voinut päätellä lähimmän pesukoneen sijaitsevan ihan toisessa osavaltiossa. 1960-luvulla olisin varmasti luullut törmänneeni hippikommuuniin tai appalakkilaisiin turvuijiin.



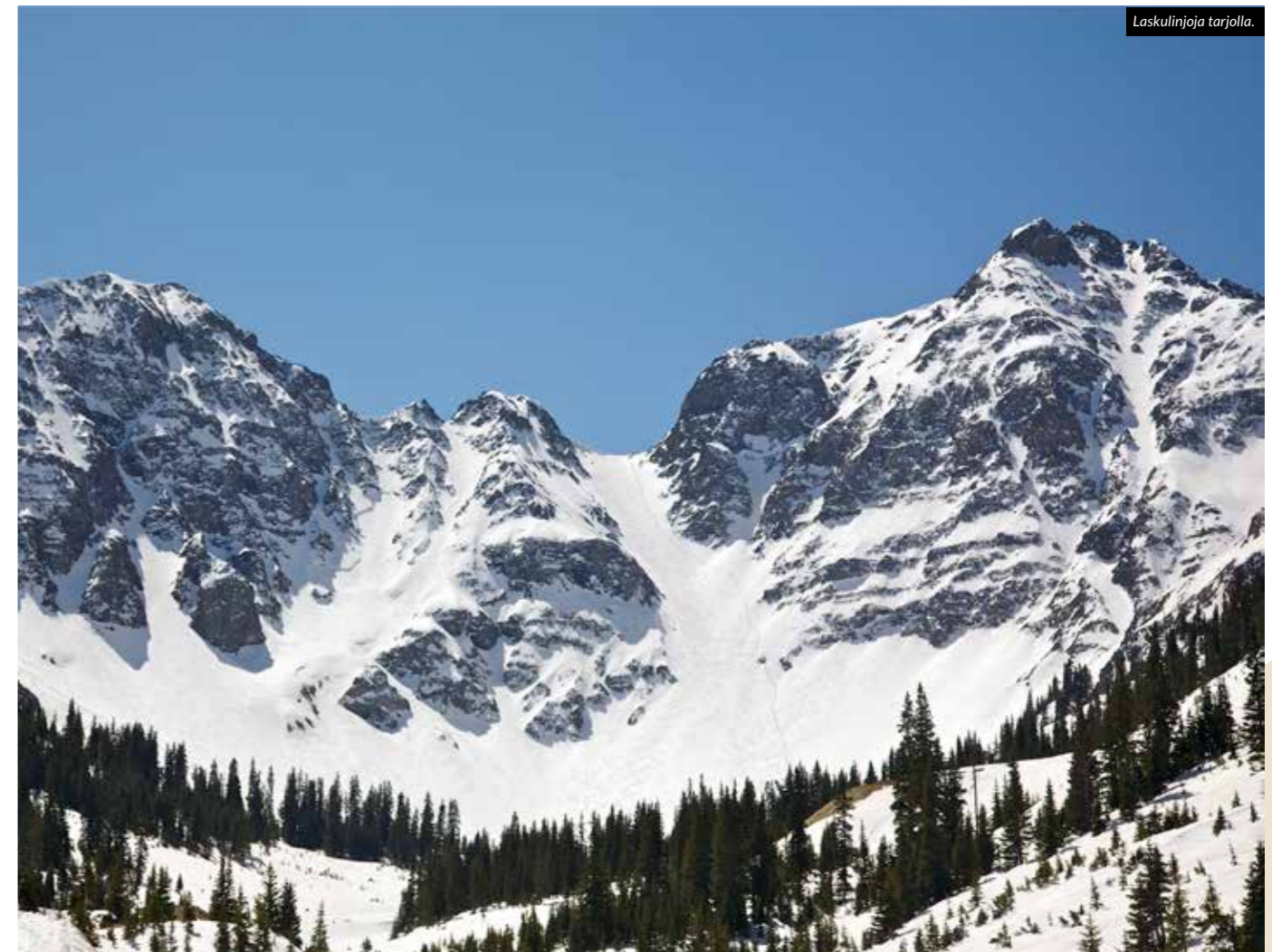
Silverton on kuin matka lännenfilmiin.



Useimmat laskut ovat tätä jyrkkyyssuokkaa.

Bussin kyljessä olevassa kyltissä luki ”Silvertonin kasvatuslaitos”, ja parkkipaikalle kertyvää laskettelijoiden ja lautailijoiden ryhmää katsoessa mietinkin, että he olisivat hyvinkin voineet olla paikallisesta vankilasta. Yksi asia kuitenkin ei sopinut tuohon kuvitelmaan: kaikki olivat todella ystävällisiä ja avuliaita.

Parkkipaikalla tapasimme saksalaisen vapaalaskijan, Anatol Sattelin, joka oli reissussa ilman seuraa, ja toivotimmekin hänet tervetulleeksi porukkaamme.



Laskulinjoja tarjolla.

Opastusta

Oppaana toimiva Rob Roof kävi esittäytymässä meille ja hän toimisi turvaverkkonamme päivän ajan. Rob nauroi kyltille bussin kyljessä vakuutellen, että henkilökunta oli itse loihnut kyltin huumorin hengessä. Rob sanoi, että ihan ensimmäiseksi meidän tuli näyttää lumivyörypiipparimme henkilökunnalle teltassa, minkä tehtyämme saisimme ostaa hissilipun. Tuon jälkeen meidän tuli allekirjoittaa vastuuvapauslomake.

Pitää myöntää, että vastuuvapauslauseke oli jokseenkin pelottava jopa kaltaisillemme vanhoille offarikonkareille. Toinen kohta 17 kohdan listassa oli lihavoitu: ”Saatat kuolla täällä tänään”.Tervetuloa siis Silvertoniin, suorapuheisen konstailemattomaan ja kursailemattomaan kohteeseen – ja jos tyylä ei miellyttänyt, Aspeniin olisi vain reilut 300 kilometriä.

Laskemaan vain oppaan kanssa

Suurimman osan ajasta opas on Silvertonissa pakollinen, ja 140 dollarin hintaan saa päivälipun, johon sisältyy opastus, joka on-



Monen laskun päätepisteessä odottaa joen ylitys.

kin ehdoton sijoitus.

Vaikka minulla ja Papilla oli yhteenlaskettuna yli 100 vuoden offarikokemus, meillä ei juolahtanut mieleenkään samoilla omin päin ilman Robin opastusta – ei täällä.

Hissiin

Hissi vie laskijat paikalle, josta pääsee useaan laaksoon vuorijonon itä- ja länsipuolilla. Tuon lisäksi sieltä pystyy patikoimaan pitkän matkaa vuorijonoa pitkin uusien reittien pe-



Silverton voi olla myös perhekohte. Huomaa äidin laskuhousujen kuosi.

rässä. Vuoren itäisen ja läntisen kupeen välissä on myös muutama lasku pohjoiseen päin. Ne ovat todella kapeita, ja niiden nimet – Köysi, Naru, jne. – heijastavat niiden olemusta varsin hyvin.

Kevään laskukuviot

Tiesimme, miten päivä etenisi kun oltiin näin pitkällä kevässä. Laskisimme itäistä puolta aamulla, koska se pehmeni aikaisin, ja lounaan jälkeen laskisimme läntisellä puolella.

Ainoa lasku, joka on edes jotenkin nähtävissä juurelta, on varsin jyrkkä Liftline hissien alla; siinä on muutamia kumpareita, ja se on luultavasti vuoren helpoin lasku. Varoituskyltti sanoo, että jos Liftline vaikuttaa liian vaikealta, olet väärässä paikassa ja sinun olisi syytä palata takaisin kotiin.

Rob osasi pitää meidät hyvin turvallisilla vesillä, ja hän kerroikin, että laskut, joiden nimet olivat mm. Pakollinen ilmalento ja Vesiputous, olivat osuvia kuvauksia maastolle. Jos emme suostuisi siihen, että suksemme irtoaisivat välillä väkisinkin lumesta, meidän ei tulisi edes kokeilla tiettyjä osuuksia noista ”laskuista”.

Perusreitit tutuksi

Aloitimme Cabin-nimisellä laskulla, joka kapenee nopeasti pyöreästä bowlista jyrkäksi kuruksi. Kevätfirni oli koostumukseltaan juuri oikeanlaista eli voita. Tämä oli yksi Silvertonin helpoimmista laskuista, mutta se oli silti paikoitellen 40-asteista, mikä sai varmasti parhaatkin laskijat hikoilemaan ainakin hetkellisesti.

Kuten kaikki laskut idän suuntaan, tämäkin johtaa laskijansa poistumistielle, ja hiihtämällä latua pitkin pääsee takaisin paikalle, josta bussi vie laskijat takaisin hissille.

Olimme pian taas huipulla, ja Rob johdatti meidät alas toista jyrkkää patkkaa, Riffiä, pitkin. Puolivälissä hän poikkesi oikealle kivimuodostelman alla, ja pian seurasinkin häntä melkoisen koskemattomassa firnissä.

Silvertonista ei löydy rinneravintolaa

Eväät on hyvä tilata aamulla tai ottaa omat mukaan. Toisen laskun jälkeen olimme valmiita nauttimaan hiilihydraatteja ja nestettä. Kyseessä ei ollut tällä kertaa vuori, jolla kertyisi 8000–10 000 korkeusmetriä päivässä – edes parhaana päivänä. Olsimme tyytyväisiä neljään laskuun ja hyviin yöuniin.

Aaron & Jen Brillin unelma

Juttelin Jen Brillin kanssa hänen ja Aaronin kotikutoisesta keskustelusta. He aloittivat työstään unelmaansa vuonna 2000. Heillä oli hyvin vähän varoja, ja Aaron tienasi elantonsa kaatamalla puita. He ostivat käytetyn hissien 50 000 dollarin hintaan. Ensimmäisen kauden aikana he saivat luvat vain 20 laskijalle per päivä. Nykyään lupa on 475 laskijalle, mutta tuohon lukemaan päästään harvoin.

”Opastetun kierroksen käytäntö on hyödyllinen kahdella tapaa”, selitti Jen. ”Ensinnäkin se on lähestulkoon pakollista turvallisuuden vuoksi, koska vuoren maasto on niin äärimmäistä. Toinen seikka on se, että rajoittamalla laskijoiden määrää opastus täytyy varata ja maksaa etukäteen, mistä hyvästä laskettelualueelle saadaan aina yhdenmukaiset laskijamäärät säästä tai olosuhteista huolimatta”.

”Rakastan tätä paikkaa”, Jen sanoo hymyillen. ”Se on lapsemme”, hän lisää.



Jen Brill.

” Väsynyt kehoni sanoi, että Liftline oli enemmän kuin tarpeeksi joutsenlaululleni; en halunnut enää yllätyksiä. Selviytyminen olikin pääasiallinen tavoitteeni. Kuoleman maininnut vastuuvapauslauseke pyöri vielä mielessäni, ja yritin pitää kiinni siitä, ettei se kävisi toteen. Lasku päättyi kuitenkin onnellisesti. ”



Olimme taas voimissamme lounaan jälkeen

Papi ja Anatol seuranani kuljin vuorelle johtajamme vanavedessä. Tällä kertaa patikoimme vuorijonolla etsien pääsyä Tiger Mainiin. Se on toinen kahdesta läntisen seinämän päävaluma-alueesta, ja kuten myös Cabin, se alkaa suurena, jyrkkänä bowlina, mutta kapenee pian pitkäksi, tuuliseksi lumivyörykuruksi päättyen lopulta tielle.

Lasku oli opettavainen kevätlumipoturi – sekoitettu ja ravistettu, tarjoiltu isosta juomalasista. Yksi käännös saattoi olla vanhaa ja hienoksi hakkaantunutta puuteria, seuraava firniä edeltävää kuorta, kolmas taas firniä ja neljäs kiinteää, laskemisesta tiivistynyttä puuteria. Lopuksi oli edessä vielä yksi tasapainokoe: joen ylittäminen kapeaa siltaa pitkin bussille päästäksemme sillä taas hissille.

Hissi pysähtyy jo kolmelta, joten aikaa oli enää yhdelle laskulle. Väsynyt kehoni sanoi, että Liftline oli enemmän kuin tarpeeksi joutsenlaululleni; en halunnut enää yllätyksiä. Selviytyminen olikin pääasiallinen tavoitteeni. Kuoleman maininnut vastuuvapauslauseke pyöri vielä mielessäni, ja yritin pitää kiinni siitä, ettei se kävisi toteen. Lasku päättyi kuitenkin onnellisesti.

After ski Silvertonin tyyliin

Alhaalla kuraisella parkkipaikalla oli menossa paikallisen pienpanimon olutmaistajaiset osana pientä kauden loppua juhlistavaa pääsiäistäpahtumaa. Jotkut grillasivat omia ruokiaan, ja autoista kannettiin eväskoreja.

Istuin lava-auton peräosassa Papin ja Anatolin kanssa siemäillen isoja kulauksia Lizard Head Red -oluesta ja käyden läpi päivän tapahtumia. Se ei ollut kauden parhaita laskupäiviä – kaukana siitä. Takana oli vain neljä laskua sekametelilumisopassa. Olimme kuitenkin tyytyväisiä.

Tämä ei ollut koko kansalle suunnattu ison yhtiön tarjoama palvelu siisteine ja merkattuine rinteineen. Mukavan maaston parkkeja ei ollut missään, ei kahviloita, eikä säihkyviä after ski -baareja räiskyvine takkoineen tai sunnuntailaskijoita.

Olimme paenneet yhden päivän ajaksi noita laskettelijoiden Disneylandeja, joita syntyy sienien tavoin ympäri maailmaa ja jotka tarjoavat vesitettyjä laskettelukokemuksia massayleisölle. Tuon yhden päivän ajan saimme nauttia aidosta laskettelusta aidoilla vuorilla aitojen laskettelijoiden kanssa...ja oluet parkkipaikalla maistuivat todella hyviltä.



SELKÄCENTER
100% hyvinvointia.

25-vuoden kokemuksella tarjoamme osaamisemme ja viimeisimmän tietotaidon tuki- ja liikuntaelinten vaivoista kärsivien ihmisten fyysisen ja henkisen terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi.

Tutustu tarjontaan:

- OMT-Fysioterapia
- Fysioterapia
- Naprapatia
- Akupunktio
- Psykoterapia
- Hieronta

Varaa aika (09) 69 40 611
Viikonloppuisin akuuttipäivystys

SelkäCenter
Helsinki • Espoo • Vantaa

www.selkacenter.fi